



A Bíróság **ítélete**

a C-521/25. sz. ügyben | Bizottság kontra Magyarország (Embercsempészás miatt kiszabott szankciók)

150/26. sz. sajtóközlemény

Luxembourg, 2026. október 15.

Tagállami kötelezettségszegés: Magyarország megsértette az uniós jogot azért, hogy az embercsempészás miatt jogerős ítéletben kiszabott szabadságvesztés-büntetést „speciális reintegrációs őrizetté” alakította

Mivel ugyanis a „speciális reintegrációs őrizet” gyakorlatilag a Magyarország területéről való kiutasítást és az oda való visszatérés tilalmát jelenti, nem minősül hatásos, visszatartó erejű és arányos szankciónak

Magyarország 2023-ban elfogadott egy kormányrendeletet,¹ amely azt írja elő, hogy amennyiben valamely magyar bíróság embercsempészás előkészítése vagy elkövetése miatti jogerős ítéletben szabadságvesztés-büntetést szabott ki, és ugyanezen ítéletben elrendelte az ilyen büntetésre ítélt személy kiutasítását is, a büntetés automatikusan „speciális reintegrációs őrizetté” alakul. Ez az elítélt számára csupán annyit jelent, hogy a szabadulást követő 72 órán belül el kell hagynia Magyarország területét – a korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti állam területére, vagy az állampolgársága szerinti állam területére utazva –, és a speciális reintegrációs őrizet egész tartama alatt nem térhet vissza Magyarország területére. A kormányrendeletet ugyan 2025. augusztus 19-én hatályon kívül helyezték, ennek alapján azonban 2525 személy került speciális reintegrációs őrizetbe.

Az Európai Bizottság szerint ez a kormányrendelet az illegális bevándorláshoz történő segítségnyújtást megvalósító bűncselekmény teljes büntetlenségének rendszerszintű kockázatát teremti meg, és veszélyezteti a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben a biztonság magas szintjét, valamint az Unió közös bevándorlási és határellenőrzési politikájának hatékonyságát. A Bizottság, mivel úgy vélte, hogy a kormányrendelet elfogadásával Magyarország megsértette az uniós jogból² eredő, hatékony, visszatartó erejű és arányos szankciók kiszabására vonatkozó kötelezettségét, kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset nyújtott be a Bírósághoz.

Ítéletében a Bíróság helyt ad a Bizottság keresetének, és megállapítja, hogy Magyarország nem teljesítette az uniós jogból eredő kötelezettségeit.

Megállapítja, hogy a **speciális reintegrációs őrizet**hez hasonló szankció **nem rendelkezik a megkövetelt hatékony, arányos és visszatartó erejű jelleggel.**

Először is a Bíróság megjegyzi, hogy az eredetileg szabadságvesztés-büntetésként kiszabott büntetést nem ilyen formában hajtják végre: Magyarország területének elhagyására vonatkozó kötelezettséggé alakul, amelyhez a kiszabott büntetés időtartamára szóló visszatérési tilalom párosul. Következésképpen nem minősíthető „hatásosnak”.

Másodszor, az embercsempészéssel kapcsolatos tevékenységekben részt vevő személyek biztosak lehetnek abban, hogy amennyiben Magyarországon fogják el és ítélik el őket, legrosszabb esetben kiutasítják őket Magyarország területéről, és bizonyos időre megtiltják, hogy oda visszatérjenek. A szankció ezért visszatartó erejűnek sem tekinthető.

Harmadszor, e szankció „arányosnak” sem minősíthető. Ugyanis a kiszabott szabadságvesztés-büntetés speciális reintegrációs őrizetté alakítása és az érintett személy szabadon bocsátása automatikus jellegű abban az értelemben, hogy arra a bűncselekmény körülményeinek vagy az elkövető személyének egyedi értékelése nélkül kerül sor. Önmagában az a tény, hogy a Magyarország területére való visszatérés tilalmának időtartama a kiszabott szabadságvesztés-büntetés

időtartamának felel meg, amely az elkövetett bűncselekmény súlyát hivatott tükrözni, nem elegendő ahhoz, hogy az arányos büntetés követelménye teljesüljön.

Végül a Bíróság megállapítja, hogy Magyarország a tekintetben sem teljesítette kötelezettségeit, hogy a kormányrendelet **olyan bűncselekményekre is alkalmazandó, amelyek** az uniós jog szerint³ **szabadságvesztéssel büntetendők** (amelynek felső határa legalább nyolc év). Ilyen bűncselekmény a nem tagállami állampolgárnak valamely tagállam területére való belépéshez vagy azon való átutazáshoz történő szándékos segítségnyújtás, amennyiben e bűncselekményeket haszonszerzés céljából, továbbá bűnszervezet cselekedeteként vagy a sértett életének veszélyeztetésével követték el.

EMLÉKEZTETŐ: Az uniós jogból eredő kötelezettségeit nem teljesítő tagállam ellen irányuló kötelezettségszegési eljárást a Bizottság vagy más tagállam indíthatja meg. Ha a Bíróság megállapítja a kötelezettségszegést, az érintett tagállamnak a lehető leghamarabb teljesítenie kell az ítéletben foglaltakat. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a tagállam nem teljesítette az ítéletben foglaltakat, újabb, pénzügyi szankciók kiszabására irányuló keresetet indíthat. Mindazonáltal, amennyiben a tagállam nem tett eleget a valamely irányelv átültetésére elfogadott intézkedései Bizottságnak történő bejelentésére vonatkozó kötelezettségének, a Bíróság a Bizottság indítványa alapján már az első ítéletben szankciókat alkalmazhat.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot. A tényállás és a jogi háttér ismertetése az ügyben releváns időszakra vonatkozik, és az ügy iratain alapul.

A kihirdetés napján [az ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047.

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők itt: „[Curia Web TV](#)”, valamint „[European Broadcasting Service](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Kövesse a híreket!



¹ Az embercsempészás bűncselekmény miatt elítéltek reintegrációs őrizetéről szóló 148/2023 (IV.27.) Korm. rendelet; a továbbiakban: kormányrendelet.

² A jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás meghatározásáról szóló, 2002. november 28-i [2002/90/EK tanácsi irányelv](#) 1. és 3. cikke, valamint a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás elleni küzdelem büntetőjogi keretének megerősítéséről szóló, 2002. november 28-i [2002/946/IB tanácsi kerethatározat](#) 1. cikkének (1) és (3) bekezdése.

³ A 2002/946/IB kerethatározat 1. cikkének (3) bekezdése.